

Hallituksen esitys Eduskunnalle öljyvahinkojen torjuntaa koskevan lainsäädännön muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Vesi- ja ympäristöhallinnosta annetussa laissa, joka tuli voimaan 1.10.1986, on vesi- ja ympäristöhallinnon tehtäväksi annettu huolehtia öljyvahinkojen torjunnasta. Tämän vuoksi ehdotetaan muutettavaksi öljyvahinkojen torjuntaa koskevia säännöksiä aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä annetussa laissa sekä maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta

annetussa laissa. Esityksen tarkoituksena on siirtää öljyvahinkojen torjunnan yleinen järjestäminen ja kehittämisvastuu sekä alusöljyvahinkojen torjuntaan liittyvät operatiiviset johto-, suunnittelu- ja valvontatehtävät ympäristöministeriöstä vesi- ja ympäristöhallintoon.

Muutokset on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivästä maaliskuuta 1987 lukien.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

1.1. Nykyinen tilanne

Tärkeimmät öljyvahinkojen torjuntaa koskevat säännökset sisältyvät aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä annettuun lakiin (alusjätelaki; 300/79) ja samannimiseen asetukseen (746/83) sekä maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta annettuun lakiin (maaöljyvahinkolaki; 378/74) ja samannimiseen asetukseen (977/74). Alusjätelakia ja maaöljyvahinkolakia on ympäristöministeriön perustamisen seurauksena muutettu useilta kohdilta siten, että muutokset tulivat voimaan 1 päivästä marraskuuta 1985. Mainittujen lakien mukaan öljyvahinkojen torjunnan yleinen johto ja kehittäminen kuuluvat ympäristöministeriölle. Vesihallituksen ja vesipiirien vesitoimistojen on valvottava ja ohjattava öljyvahinkojen torjunnan järjestämistä. Molemmat ovat lisäksi velvollisia osallistumaan alusöljyvahinkojen torjuntaan liittyvään rantojen

puhdistukseen sekä vesipiirien vesitoimistot tarvittaessa lisäksi maaöljyvahinkojen torjuntaan.

Vesi- ja ympäristöhallinnosta annetun lain (24/86) 2 §:n mukaan on vesi- ja ympäristöhallinnon toimialaan kuuluvaksi tehtäväksi säädetty öljyvahinkojen torjunnasta huolehtiminen. Asiaa koskevan hallituksen esityksen perusteluissa todetaan, että alusöljyvahinkojen torjuntaan liittyvät operatiiviset johto-, suunnittelu- ja valvontatehtävät on tarkoitettu siirtämään ympäristöministeriöstä vesi- ja ympäristöhallintoon. Tämä esitys perustuu vesi- ja ympäristöhallinnon uudelleen järjestämistä varten asetetun projektiryhmän ehdotukseen.

1.2. Ehdotetut muutokset

Vesi- ja ympäristöhallinnon toimialaa on vesi- ja ympäristöhallinnosta annetulla lailla laajennettu alusöljyvahinkojen torjuntaan. Tämän vuoksi alusjätelakiin on tehtävä tästä aiheutuvat tarpeelliset muutokset. Myös maaöljyvahinkolain viranomaisten tehtäviä kuvaavaa säännöstä ehdotetaan

muutettavaksi. Muutosten tarkoituksena on keskittää öljyvahinkojen torjunnan hallinto yhteen keskusvirastoon, vesi- ja ympäristöhallitukseen, ja sen alaiseen piirihallintoon.

Vastuu öljyvahinkojen torjunnan yleisestä järjestämisestä ja kehittämisestä kuuluisi ehdotuksen mukaan vesi- ja ympäristöhallitukselle. Vesi- ja ympäristöpiirien olisi toimialueellaan valvottava ja ohjattava kuntien sekä muiden öljyvahinkojen torjuntaan velvollisten torjunnan järjestämistä sekä tarvittaessa osallistuttava torjuntaan. Ympäristöministeriölle jäisi öljyvahinkojen torjuntatoimen ylin johto ja valvonta. Ministeriö hoitaisi alan lainsäädännön ja tulo- ja menoarvion valmistelutehtävät sekä osallistumisen kansainväliseen yhteistyöhön yhdessä vesi- ja ympäristöhallituksen kanssa. Öljysuojarahaston hoitoon liittyvät tehtävät kuuluisivat niinkään ministeriölle.

Alusjätelaissa ympäristöministeriön tehtäväksi säädetty öljyvahinkojen torjuntaan liittyvät operatiiviset tehtävät ehdotetaan siirrettäväksi vesi- ja ympäristöhallintoon. Siten vesi- ja ympäristöhallitus määräisi merionnettomuustilanteissa ryhdyttäväksi aluksen ja sen lastin osalta toimenpiteisiin vesien pilaantumisen ehkäisemiseksi tai rajoittamiseksi, suorittaisi torjuntakaluston hankinnat valtion puolesta ja määräisi suurten öljyvahinkojen torjunnan suorittamisesta. Vesi- ja ympäristöpiiri vahvistaisi pääsääntöisesti kuntien alusöljyvahinkojen torjuntasuunnitelmat.

Esityksen tarkoituksena on myös tehostaa suurten ja usean kunnan alueelle ulottuvien öljyvahinkojen torjuntaa johtovastuuta selkeyttämällä ja viranomaisten yhteistoimintaa parantamalla. Torjuntatöiden johtajana toimisi meriolosuhteissa tapahtuvaa torjuntaa lukuunottamatta asianomainen aluepalopäällikkö, jollei vesi- ja ympäristöhallitus erityisistä syistä toisin määräisi. Aavalla selällä tapahtuvasta öljyvahingon torjunnas-

ta määräisi vesi- ja ympäristöhallitus. Öljyvahingon torjuntaan osallistuvien viranomaisten yhteistoiminnan parantamiseen tähtää alusjätelaikiin ehdotettava uusi säännös, joka velvoittaisi viranomaiset lääninhallituksen johdolla alueellisen öljyvahinkojen torjuntasuunnitelman laatimiseen. Suunnitelman vahvistaisi ympäristöministeriö.

2. Esityksen organisatoriset, henkilöstö- ja taloudelliset vaikutukset

Vesi- ja ympäristöhallinnolle tulee esityksen toteutuessa uusia tehtäviä alusöljyvahinkojen torjunnassa. Vastaavasti ympäristöministeriöltä vähenee näitä tehtäviä. Tämän vuoksi ympäristöministeriön operatiivisia öljyntorjunta-asioita hoitavat virkamiehet siirretään vuoden 1987 tulo- ja menoarvioesityksen mukaisesti 1.3.1987 lukien vesi- ja ympäristöhallitukseen. Maaöljyvahinkojen torjunnan osalta esityksellä ei ole henkilöstövaikutuksia.

Koska esityksen tarkoituksena on öljyvahinkojen torjunnan hallinnon tehostaminen ottamalla käyttöön vesi- ja ympäristöhallinnon nykyisiä resursseja, esityksellä ei ole välittömiä valtiontaloudellisia vaikutuksia. Öljyvahinkojen tehokas torjunta edellyttää kuitenkin pitemmällä tähtäimellä lisää henkilöstöä. Tämä koskee erityisesti alusöljyvahinkoja, joihin liittyvien tehtävien hoito jo nykyisellään kärsii henkilöstöpulasta. Jollei uusien virkojen perustaminen ole mahdollista, olisi riittävien voimavarojen saanti turvattava vesi- ja ympäristöhallinnon nykyisiä resursseja uudelleen suuntaamalla. Vesi- ja ympäristöhallinnon saadessa uusia tehtäviä aiheutuu tästä myös huomattavaa henkilöstön koulutustarvetta.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Laki aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä

6 §. Voimassa olevan säännöksen mukaan ympäristöministeriöllä on oikeus määrätä ryhdyttä-

väksi vesien pilaantumisen ehkäisemistä ja rajoittamista tarkoitaviin toimenpiteisiin aluksen ja sen lastin osalta, jos alus uppoaa, joutuu karille, saa vuodon tai konevian tai on muuten Suomen vesialueella tai sen ulkopuolella joutunut tilaan, johon liittyy vesien pilaantumisen vaara. Tavallisesti tällöin on kysymys öljyvahingon uhasta.

Määräminen lainkohdan tarkoittamista toimenpiteistä on sellaista alusöljyvahinkojen torjuntaan liittyvää operatiivista toimintaa, joka on vesi- ja ympäristöhallinnosta annetulla lailla tarkoitettu siirrettäväksi vesi- ja ympäristöhallinnon tehtäväksi. Tämän vuoksi pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä säädetty määräysvalta siirretään ympäristöministeriöltä vesi- ja ympäristöhallitukselle.

12 §. Pykälän 1 momentissa säädetään yleisluonteisesti valtion viranomaisten tehtävistä alusöljyvahinkojen torjunnassa. Säännöstä ehdotetaan muutettavaksi kuvaamaan paremmin ministeriön ja sen alaisen keskusviraston sekä keskusviraston alaisen piirihallinnon tehtäviä alusöljyvahinkojen torjuntahallinnossa.

Ympäristöministeriölle kuuluisi alusöljyvahinkojen torjuntatoimen ylin johto ja valvonta. Tämä sisältäisi ministeriötasolle normaalisti kuuluvia tehtäviä, joista tärkeimpiä olisivat toimintapoliittisen linjan määrittely ja tarvittavien yleisten ohjeiden ja määräysten antaminen tapauskohtaisen päätöksenteon perustaksi. Edelleen ministeriön tehtävänä olisi hallinnon tarvitsemien voimavarojen suunnittelu ja varaaminen toiminta- ja taloussuunnittelun sekä tulo- ja menoarvion valmistelun yhteydessä. Ministeriö hoitaisi luonnollisesti myös alaa koskevien säädösten valmistelun ja osallistumisen kansainvälisen normiston ja yhteistoiminnan aikaansaamiseen ja kehittämiseen. Öljysuojarahastoa koskevassa lainsäädännössä säädetään erikseen ympäristöministeriön öljysuojarahastoa koskevista tehtävistä.

Vesi- ja ympäristöhallitus olisi keskeinen viranomainen alusöljyvahinkojen torjunnassa. Sen tehtävänä olisi torjunnan yleinen järjestäminen ja kehittäminen ja se myös johtaisi torjuntatöitä 19 §:n tarkoittamissa suurissa öljyvahingoissa. Vesi- ja ympäristöpiirit ohjaisivat ja valvoisivat toimialueellaan kunnan ja muiden alusjätelain mukaan öljyvahingon torjuntaan velvollisten torjunnan järjestämistä sekä tarvittaessa osallistuisivat torjuntaan. Pykälän 3 momentin mukaan vesi- ja ympäristöpiiri myös pääsääntöisesti vahvistaisi kunnan alusöljyvahinkojen torjuntasuunnitelman. Momenttiin ehdotetaan kuitenkin lisättäväksi lause, että kustannuksiltaan ympäristöministeriön määräämän rajan ylittävät suunnitelmat olisi alistettava vesi- ja ympäristöhallituksen vahvistettavaksi. Vahvistettuihin torjuntasuunnitelmiin sisältyvät kalustohankinnat korvataan öljysuojarahastosta, joten rahaston varojen seurannan kannalta on tarpeen, että taloudellisesti

suurimerkityksiset suunnitelmat tarkastetaan ja vahvistetaan keskitetysti.

13 §. Pykälässä on luettelo alusöljyvahinkojen torjuntaviranomaisista. Ympäristöministeriö ehdotetaan poistettavaksi näitten viranomaisten joukosta, koska sillä ei alusjätelakiin ehdotettujen muutosten johdosta tulisi enää olemaan varsinaiseen torjuntaan liittyviä tehtäviä.

14 §. Pykälä koskee öljyvahinkojen torjuntaan varautumista tietyillä riskialttiilla paikoilla. Ympäristöministeriöllä on pykälän 2 momentin mukaan oikeus antaa tarkempia määräyksiä öljyvahinkojen torjuntakalustosta satamissa, öljyvarastoilla ja telakoilla. Kysymykseen tulevien teknisluonteisten määräysten antamisen tulee kuulua sille viranomaiselle, jolla on vastuu alusöljyvahinkojen torjunnan yleisestä järjestämisestä ja kehittämisestä. Säännöstä ehdotetaan sen vuoksi muutettavaksi siten, että siinä tarkoitettut tarkemmat satama- ja laitoskohtaiset määräykset antaisi vesi- ja ympäristöhallitus.

15 §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi, että torjuntakaluston hankkimisen valtion puolesta suorittaa vesi- ja ympäristöhallitus. Koska vastuu operatiivisesta toiminnasta alusöljyvahinkojen torjunnassa siirtyy vesi- ja ympäristöhallitukselle, on selvää, että vesi- ja ympäristöhallituksen on myös voitava suorittaa torjuntakaluston hankinnan silloin, kun on tarpeen hankkia kalustoa valtion torjuntaviranomaisen käyttöön.

Öljyvahinkojen torjuntakalustoa on usein taroituksenmukaista hankkia jonkin muun viranomaisen kuin öljyvahinkojen torjuntaviranomaisen hallintaan. Pykälän 2 momentin esimerkkituloon ehdotetaan lisättäväksi puolustusvoimat, koska saatujen kokemusten perusteella varsinkin suuret öljyvahinkojen torjunnan johto- ja keräilyalukset soveltuvat hyvin puolustusvoimien käyttöön ja hoitoon.

19 §. Pykälä sisältää säännökset menettelystä suurten ja usean kunnan alueelle ulottuvien öljyvahinkojen sattuessa tai sellaisen vaaran uhatessa. Jos öljyvahinko on sattunut tai sen vaara on uhkaamassa aavalla selällä, olisi vesi- ja ympäristöhallituksen huolehdittava torjunnasta asettamalla torjuntatöiden johtaja ja tämän käyttöön tarpeellinen henkilöstö, kalusto ja tarvikkeet. Lähempänä rannikkoa sattuvien tai uhkaavien suurten öljyvahinkojen torjunnan johto olisi alkuvaiheissa järjestettävä hälytysvalmiudessa olevan palo- ja pelastustoimen varaan, jolloin torjuntatöiden johtajana toimisi asianomainen aluepalopäällikkö tai hänen lainkohdassa tarkemmin määritelty sijaisensa. Torjunnan kestäessä pitkään

tai jos siihen muutoin olisi erityistä syytä, vesi- ja ympäristöhallitus voisi määrätä torjunnan johtamisesta toisin.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin pykälässä tarkoitettujen suurten öljyvahinkojen torjuntaan liittyvästä rantojen puhdistuksesta. Vesi- ja ympäristöpiiriin tulisi tällaisissa tapauksissa tarvittaessa osallistua kunnan vastuulla olevan rantojen puhdistuksen järjestämiseen. Varsinaiseen puhdistustyöhön ei vesipiiriin henkilöstöä ilmeisesti kuitenkaan tarvittaisi, vaan kysymykseen tulisivat lähinnä työnjohto- ja maastokartoitustehtävät.

19 a §. Alusöljyvahinkojen torjunnan onnistumisen kannalta on välttämätöntä, että torjuntaviranomaisilla on riittävät valtuudet ryhtyä öljyvahingon torjumiseksi tarpeellisiin toimiin. Nämä voivat tarkoittaa puuttumista toisen omaisuuteen tai ryhtymistä sellaisiin toimiin, jotka normaaliolosuhteissa ovat kiellettyjä. Lain 31 §:ssä on siinä mainituille virka-apuviranomaisille säädetty toimintavaltuus öljyvahingon torjunnan sitä vaatiessa jo ennen virka-apupyynnön esittämistä. Jotta virka-apuviranomaiset voisivat menestyksellisesti toimia öljyvahingon rajoittamiseksi ja torjunnan käynnistämiseksi, ne tarvitsevat siihen samanlaiset valtuudet kuin torjuntaviranomaisetkin. Tämän vuoksi 19 a §:ää ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että virka-apuviranomaiset rinnastetaan valtuuksien osalta varsinaisiin torjuntaviranomaisiin.

30 §. Pykälästä ehdotetaan ympäristöministeriö poistettavaksi alusjätelain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista valvovien viranomaisten joukosta. Ministeriöllä ei ole tarvetta eikä käytännön mahdollisuusiakaan valvoa usein varsin yksityiskohtaisten säännösten ja määräysten noudattamista. Sen sijaan on tarpeen lisätä vesi- ja ympäristöpiiri valvontaviranomaisten joukkoon, joita siten olisivat vesi- ja ympäristöhallitus piirihallintoineen sekä merenkulkuhallitus laissa mainituissa tapauksissa.

31 §. Öljyvahingon torjunnan onnistumiselle meriolosuhteissa on ratkaisevaa paitsi torjuntakaluston tehokkuus ja riittävyys myös se, kuinka nopeasti torjunta saadaan käyntiin ja miten torjuntaa suorittavien viranomaisten yhteistoiminta sujuu. Suurten öljyvahinkojen torjuntaan tulisi voida varautua etukäteen laatimalla asianomaisten valtion ja kuntien viranomaisten kesken alueelliset suunnitelmat torjunnan järjestämisestä 19 §:ssä tarkoitetuissa tilanteissa. Tämän vuoksi ehdotetaan pykälään lisättäväksi uusi 2 momentti, jonka mukaan mainitut viranomaiset olisivat velvolliset laatimaan asianomaisten lääninhallituk-

sen johdolla suunnitelman yhteistoiminnasta suurten öljyvahinkojen torjuntatyössä. Ympäristöministeriö vahvistaisi suunnitelman hankittuaan asiasta vesi- ja ympäristöhallituksen lausunnon. Suunnitelmat laadittaisiin kaikissa alusöljyvahinkojen torjunnan piiriin kuuluvissa lääneissä. Suunnitelma voisi olla myös kahden tai useamman läänin yhteinen. Tämä voisi tulla kysymykseen esimerkiksi Saimaan syväväylän alueella ja Oulun ja Lapin lääneissä. Asetuksella säädettäisiin tarkemmin, mitä suunnitelman tulisi sisältää.

1.2. Laki maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta

5 §. Pykälän 1 momentin alkua ehdotetaan muutettavaksi sanamuodoltaan alusjätelain 12 §:n 1 momenttia vastaavaksi. Torjuntatoimen ylin johto ja valvonta kuuluisi siten ympäristöministeriölle. Vesi- ja ympäristöhallitus ohjaisi ja valvoisi torjunnan yleistä järjestämistä ja kehittämistä. Vesi- ja ympäristöpiirien asiana olisi toimialueellaan valvoa ja ohjata öljyvahinkojen torjunnan järjestämistä kunnissa sekä tarvittaessa osallistua torjuntaan esimerkiksi antamalla kunnille asiantuntija-apua pohjaveden saastumisen ehkäisemiseksi.

Käytännössä muutos ei vaikuttaisi maaöljyvahinkojen torjuntahallinnon järjestelyihin, koska vesihallinto on jo entuudestaan huolehtinut edellä vesi- ja ympäristöhallinnolle ehdotetuista tehtävistä. Ympäristöministeriön tehtävien osalta viitataan siihen, mitä alusjätelain 12 §:n perusteluissa on sanottu.

2. Voimaantulo

Ehdotetut lakien muutokset voisivat tulla voimaan 1 päivästä maaliskuuta 1987 lukien, jolloin myös on tarkoitettu saatettavaksi voimaan vesi- ja ympäristöhallintoa koskeva asetus. Lakiehdotuksen 31 §:n 2 momentissa tarkoitettujen suunnitelmien laatimiselle tulisi varata riittävästi aikaa lain voimaantulon jälkeen. Tämän vuoksi ehdotetaan, että suunnitelmat olisi laadittava kahden vuoden kuluessa lain voimaantulosta eli 1.3.1989 mennessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä 16 päivänä maaliskuuta 1979 annetun lain (300/79) 6 §, 12 §:n 1 ja 3 momentti, 13 §, 14 §:n 2 momentti, 15 §, 17 §, 19 §:n 1 ja 2 momentti, 19 a §:n 1 momentti, 30 § ja 33 §, sellaisina kuin niistä ovat 6 §:n 1 momentti, 12 §:n 1 ja 3 momentti, 13 §, 14 §:n 2 momentti, 15 §, 17 §, 19 §:n 1 momentti, 19 a §:n 1 momentti ja 30 § 6 päivänä syyskuuta 1985 annetussa laissa (739/85) ja 6 §:n 2 momentti 11 päivänä heinäkuuta 1986 annetussa laissa (733/86), sekä

lisätään 19 §:ään ja 31 §:ään, sellaisina kuin ne ovat mainitussa 6 päivänä syyskuuta 1985 annetussa laissa, kumpaankin uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 19 §:n 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, seuraavasti:

6 §

Jos Suomen vesialueella alus uppoaa, joutuu karille, saa vuodon tai konevian taikka muutoin joutuu tilaan, johon liittyy vesien pilaantumisen vaara, vesi- ja ympäristöhallitus voi määrätä ryhdyttäväksi aluksen ja sen lastin osalta pelastus- tai muihin toimenpiteisiin, jotka se katsoo välttämättömiksi vesien pilaantumisen ehkäisemiseksi tai rajoittamiseksi. Ennen toimenpiteisiin ryhtymistä vesi- ja ympäristöhallituksen on neuvoteltava merenkulkuhallituksen, aluksen omistajan, toimeksiannon saaneen pelastusyhtiön ja asianomaisten vakuutuksenantajien edustajien kanssa, jos se voi tapahtua aiheuttamatta haitallista viivytystä.

Vesi- ja ympäristöhallitus voi noudattaen soveltuvin osin 1 momentin säännöksiä määrätä ryhdyttäväksi Suomen tekemien voimassa olevien kansainvälisten sopimusten mukaisiin vesien pilaantumista ehkäiseviin tai rajoittaviin toimenpiteisiin myös Suomen vesialueen ulkopuolella.

12 §

Aluksista aiheutuvien öljyvahinkojen (*alusöljyvahinko*) torjuntatoimen ylin johto ja valvonta kuuluu ympäristöministeriölle. Vesi- ja ympäristöhallituksen tehtävänä on öljyvahinkojen torjunnan yleinen järjestäminen ja kehittäminen. Vesi- ja ympäristöpiiri ohjaa ja valvoo kunnan sekä sataman, teollisuus- tai varastolaitoksen ja telakan omistajan velvollisuudeksi säädetyn alusöljyvahinkojen torjunnan järjestämistä sekä tarvittaessa osallistuu torjuntaan.

Kunnan alusöljyvahinkojen torjuntasuunnitelma on alistettava vesi- ja ympäristöpiiriin vahvistettavaksi. Kustannuksiltaan ympäristöministeriön määräämän rajan ylittävät suunnitelmat on

kuitenkin alistettava vesi- ja ympäristöhallituksen vahvistettavaksi.

13 §

Tässä laissa tarkoitettuja öljyvahinkojen torjuntaviranomaisia ovat:

- 1) vesi- ja ympäristöhallitus,
- 2) 19 §:n 1 momentissa tarkoitettu torjuntatöiden johtaja,
- 3) vesi- ja ympäristöpiiri sekä
- 4) kunnassa kunnan 12 §:n 2 momentin nojalla nimeämä viranomainen ja alusöljyvahinkojen torjuntasuunnitelman mukainen torjuntatöiden johtaja.

14 §

Vesi- ja ympäristöhallitus antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa mainituista laitteista ja tarvikkeista sekä niiden määrästä, ottaen huomioon sataman liikenteen ja erityisesti siellä käyvien säiliöalusten määrän ja muut öljyvahingon vaaraan vaikuttavat seikat, asianomaisten sataman, laitoksen tai telakan taloudellisen kanto-kyvyn sekä maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjunnasta johtuvat tarpeet.

15 §

Mikäli katsotaan tarpeelliseksi sijoittaa torjuntakalustoa tai -tarvikkeita 14 §:ssä mainittuihin kohteisiin enemmän kuin sataman, laitoksen tai telakan omistaja kohtuudella voidaan velvoittaa hankkimaan, taikka sijoittaa torjuntakalustoa tahi tarvikkeita muihin kuin edellä mainittuihin kohteisiin, vesi- ja ympäristöhallitus suorittaa hankinnan valtion puolesta. Hankinnasta aiheutuvat kustannukset voidaan korvata öljysuojarahastosta siten kuin öljysuojarahastosta annetussa laissa on säädetty.

Hankitun torjuntakaluston ja -tarvikkeet vesi- ja ympäristöhallitus voi luovuttaa merenkulkuhallituksen, puolustusvoimien, rajavartiolaitoksen tai muun valtion viranomaisen, kunnan tai 14 §:ssä tarkoitettun sataman, laitoksen taikka telakan omistajan hallintaan. Tämä on velvollinen huolehtimaan torjuntakaluston ja -tarvikkeiden säilyttämisestä, huollosta sekä siitä, että niitä voidaan tarvittaessa viivytyksettä käyttää öljyvahinkojen torjuntaan.

17 §

Vesi- ja ympäristöpiiri voi antaa määräyksiä 14 §:ssä tarkoitettun sataman, laitoksen taikka telakan omistajan velvollisuudesta ryhtyä säiliöalustun osalta öljyvahinkojen ehkäisemiseksi ennakkoimenpiteisiin, kuten rajoituspuomien asettamiseen ja vartiointin järjestämiseen.

19 §

Jos alusöljyvahinko on sattunut tai sen vaara on uhkaamassa aavalla selällä, vesi- ja ympäristöhallitus määrää torjunnan suorittamisesta ja asettaa torjuntatöiden johtajan. Jos vahinko on sattunut tai sen vaara on uhkaamassa muualla usean kunnan alueella taikka jos vahinko tai vaara on niin suuri, ettei kuntaa kohtuudella voida vaatia yksin huolehtimaan torjuntatöistä, torjuntatöiden johtajana toimii asianomainen aluepalopäällikkö tai hänen ollessaan estyneenä asianomaisen palo- ja pelastustoimen yhteistoiminta-alueen keskuskunnan korkein päivystys- tai varallaolovuorossa oleva päällystöviranhaltija. Jos torjuntatöimet tällöin kestävät pitkään tai siihen muuten on erityistä syytä, vesi- ja ympäristöhallitus voi määrätä torjuntatöiden johtajasta toisin.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa vesi- ja ympäristöhallitus asettaa torjuntatöiden johtajan käyttöön tarpeellisen henkilöstön, kaluston ja tarvikkeet. Näissä tapauksissa kunta ja 14 §:ssä tarkoitettu sataman, laitoksen tai telakan omistaja ovat velvollisia alueensa ulkopuolellakin asettamaan torjuntatöiden johtajan määräyksestä torjuntakalustonsa ja -tarvikkeensa sekä niiden käyttöön tarvittavaa henkilöstöä torjuntatöiden johtajan käytettäväksi.

Vesi- ja ympäristöpiiri osallistuu tarvittaessa 1 momentissa tarkoitettun öljyvahingon torjuntaan liittyvän rantojen puhdistuksen järjestämiseen.

19 a §

Öljyvahingon torjumiseksi on öljyvahinkojen torjuntaviranomaisella ja jäljempänä 31 §:ssä mainitulla virka-apuviranomaisella oikeus ottaa tilapäisesti käyttöön tarpeellisia viestintä- ja kuljetusvälineitä, työkoneita ja -välineitä sekä lausaukseen, purkaukseen tai väliaikaiseen varastointiin tarvittavia tiloja ja paikkoja. Edellä mainituilla viranomaisilla on lisäksi oikeus nousta maihin ja liikkua toisen alueella, rajoittaa vesiliikennettä sekä ryhtyä muihin sellaisiin öljyvahingon torjumiseksi tarpeellisiin toimiin.

30 §

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen yleinen valvonta kuuluu vesi- ja ympäristöhallitukselle ja sen alaiselle piirihallinnolle. Merenkulkuhallitus valvoo kuitenkin lain 3, 4, 5 ja 9 §:ien sekä niiden nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista.

31 §

Öljyvahinkojen torjuntaviranomaisten ja muiden 1 momentissa mainittujen viranomaisten tulee laatia asianomaisen lääninhallituksen johdolla suunnitelma yhteistoiminnasta 19 §:ssä tarkoitettujen öljyvahinkojen torjuntatyössä. Lääninhallitukset voivat sopia myös yhteisen suunnitelman laatimisesta kahta tai useampaa läänää varten. Suunnitelman vahvistaa ympäristöministeriö hankittuaan asiasta vesi- ja ympäristöhallituksen lausunnon.

33 §

Merenkulkuhallituksen 4 §:n ja vesi- ja ympäristöhallituksen 6 §:n ja 19 §:n 1 momentin nojalla tekemiin päätöksiin ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 . Edellä 31 §:n 2 momentissa tarkoitettut suunnitelmat on laadittava päivään kuuta 198 mennessä.

2.

Laki**maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta 24 päivänä toukokuuta 1974 annetun lain (378/74) 5 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 6 päivänä syyskuuta 1985 annetussa laissa (740/85), näin kuuluvaksi:

5 §

Tässä laissa tarkoitettujen öljyvahinkojen torjuntatoimen ylin johto ja valvonta kuuluu ympäristöministeriölle. Vesi- ja ympäristöhallitus ohjaa ja valvoo torjunnan yleistä järjestämistä ja kehittämistä. Vesi- ja ympäristöpiiri ohjaa ja valvoo kunnan sekä öljyvaraston omistajan velvollisuu-

deksi säädetyn öljyvahinkojen torjunnan järjestämistä sekä tarvittaessa osallistuu torjuntaan.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 198 .

Helsingissä 31 päivänä lokakuuta 1986

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ympäristöministeri *Matti Abde*

1.

Laki

aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä 16 päivänä maaliskuuta 1979 annetun lain (300/79) 6 §, 12 §:n 1 ja 3 momentti, 13 §, 14 §:n 2 momentti, 15 §, 17 §, 19 §:n 1 ja 2 momentti, 19 a §:n 1 momentti, 30 § ja 33 §, sellaisina kuin niistä ovat 6 §:n 1 momentti, 12 §:n 1 ja 3 momentti, 13 §, 14 §:n 2 momentti, 15 §, 17 §, 19 §:n 1 momentti, 19 a §:n 1 momentti ja 30 § 6 päivänä syyskuuta 1985 annetussa laissa (739/85) ja 6 §:n 2 momentti 11 päivänä heinäkuuta 1986 annetussa laissa (733/86), sekä

lisätään 19 §:ään ja 31 §:ään, sellaisina kuin ne ovat mainitussa 6 päivänä syyskuuta 1985 annetussa laissa, kumpaankin uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 19 §:n 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

6 §

Jos Suomen vesialueella alus uppoaa, joutuu karille, saa vuodon tai konevian taikka muutoin joutuu tilaan, johon liittyy vesien pilaantumisen vaara, ympäristöministeriö voi määrätä ryhdyttäväksi aluksen ja sen lastin osalta pelastus- tai muihin toimenpiteisiin, jotka se katsoo välttämättömiksi vesien pilaantumisen ehkäisemiseksi tai rajoittamiseksi. Ennen toimenpiteisiin ryhtymistä ympäristöministeriön on neuvoteltava merenkulkuhallituksen, aluksen omistajan, toimeksiannon saaneen pelastusyhtiön ja asianomaisten vakuutuksenantajien edustajien kanssa, jos se voi tapahtua aiheuttamatta haitallista viivytystä.

Ympäristöministeriö voi noudattaen soveltuvin osin 1 momentin säännöksiä määrätä ryhdyttäväksi Suomen tekemien voimassa olevien kansainvälisten sopimusten mukaisiin vesien pilaantumista ehkäiseviin tai rajoittaviin toimenpiteisiin myös Suomen vesialueen ulkopuolella.

12 §

Aluksista aiheutuvien öljyvahinkojen (*alusöljyvahinko*) torjunnan yleinen johto ja kehittäminen kuuluu ympäristöministeriölle. Vesihallituksen ja vesipiirien vesitoimistojen on valvottava ja ohjattava alusöljyvahinkojen torjunnan järjestämistä sekä osallistuttava torjuntaan siten kuin tässä laissa säädetään.

Ehdotus

6 §

Jos Suomen vesialueella alus uppoaa, joutuu karille, saa vuodon tai konevian taikka muutoin joutuu tilaan, johon liittyy vesien pilaantumisen vaara, *vesi- ja ympäristöhallitus* voi määrätä ryhdyttäväksi aluksen ja sen lastin osalta pelastus- tai muihin toimenpiteisiin, jotka se katsoo välttämättömiksi vesien pilaantumisen ehkäisemiseksi tai rajoittamiseksi. Ennen toimenpiteisiin ryhtymistä *vesi- ja ympäristöhallituksen* on neuvoteltava merenkulkuhallituksen, aluksen omistajan, toimeksiannon saaneen pelastusyhtiön ja asianomaisten vakuutuksenantajien edustajien kanssa, jos se voi tapahtua aiheuttamatta haitallista viivytystä.

Vesi- ja ympäristöhallitus voi noudattaen soveltuvin osin 1 momentin säännöksiä määrätä ryhdyttäväksi Suomen tekemien voimassa olevien kansainvälisten sopimusten mukaisiin vesien pilaantumista ehkäiseviin tai rajoittaviin toimenpiteisiin myös Suomen vesialueen ulkopuolella.

12 §

Aluksista aiheutuvien öljyvahinkojen (*alusöljyvahinko*) torjuntatoimen ylin johto ja valvonta kuuluu ympäristöministeriölle. *Vesi- ja ympäristöhallituksen tehtävänä on öljyvahinkojen torjunnan yleinen järjestäminen ja kehittäminen. Vesi- ja ympäristöpiiri ohjaa ja valvoo kunnan sekä sataman, teollisuus- tai varastolaitoksen ja telakan omistajan velvollisuudeksi säädetyn alusöljyvahinkojen torjunnan järjestämistä sekä tarvittaessa osallistuu torjuntaan.*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Kunnan alusöljyvahinkojen torjuntasuunnitelma on alistettava ympäristöministeriön vahvistettavaksi. Ympäristöministeriö voi siirtää torjuntasuunnitelman vahvistamisen vesipiirin vesitoimiston tehtäväksi.

Kunnan alusöljyvahinkojen torjuntasuunnitelma on alistettava *vesi- ja ympäristöpiirin* vahvistettavaksi. *Kustannuksiltaan ympäristöministeriön määräämän rajan ylittävät suunnitelmat on kuitenkin alistettava vesi- ja ympäristöhallituksen vahvistettavaksi.*

13 §

Tässä laissa tarkoitettuja öljyvahinkojen torjuntaviranomaisia ovat:

- 1) *ympäristöministeriö,*
- 2) ympäristöministeriön 19 §:n 1 momentin nojalla asettamat torjuntatöiden johtajat,
- 3) vesihallitus,
- 4) vesipiirin vesitoimisto sekä
- 5) kunnassa kunnan 12 §:n 2 momentin nojalla nimeämä viranomainen ja alusöljyvahinkojen torjuntasuunnitelman mukainen torjuntatöiden johtaja.

14 §

Ympäristöministeriö antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa mainituista laitteista ja tarvikkeista sekä niiden määristä, ottaen huomioon sataman liikenteen ja erityisesti siellä käyvien säiliöalusten määrän ja muut öljyvahingon vaaraan vaikuttavat seikat, asianomaisen sataman, laitoksen tai telakan taloudellisen kantokyvyn sekä maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjunnasta johtuvat tarpeet.

15 §

Mikäli katsotaan tarpeelliseksi sijoittaa torjuntakalustoa tai -tarvikkeita 14 §:ssä mainittuihin kohteisiin enemmän kuin sataman, laitoksen tai telakan omistaja kohtuudella voidaan velvoittaa hankkimaan, taikka sijoittaa torjuntakalustoa tahti tarvikkeita muihin kuin edellä mainittuihin kohteisiin, ympäristöministeriö suorittaa hankinnan valtion puolesta. Hankinnasta aiheutuvat kustannukset voidaan korvata öljysuojarahastosta siten kuin öljysuojarahastosta annetussa laissa on säädetty.

Hankitun torjuntakaluston ja -tarvikkeet ympäristöministeriö voi luovuttaa merenkulkuhallituksen, rajavartiolaitoksen tai muun valtion viranomaisen, kunnan tai 14 §:ssä tarkoitetun sataman, laitoksen taikka telakan omistajan hallintaan. Tämä on velvollinen huolehtimaan torjuntakaluston ja -tarvikkeiden säilyttämisestä, huol-

13 §

Tässä laissa tarkoitettuja öljyvahinkojen torjuntaviranomaisia ovat:

- 1) *vesi- ja ympäristöhallitus,*
- 2) 19 §:n 1 momentissa tarkoitettu torjuntatöiden johtaja,
- 3) *vesi- ja ympäristöpiiri sekä*
- 4) kunnassa kunnan 12 §:n 2 momentin nojalla nimeämä viranomainen ja alusöljyvahinkojen torjuntasuunnitelman mukainen torjuntatöiden johtaja.

14 §

Vesi- ja ympäristöhallitus antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa mainituista laitteista ja tarvikkeista sekä niiden määristä, ottaen huomioon sataman liikenteen ja erityisesti siellä käyvien säiliöalusten määrän ja muut öljyvahingon vaaraan vaikuttavat seikat, asianomaisen sataman, laitoksen tai telakan taloudellisen kantokyvyn sekä maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjunnasta johtuvat tarpeet.

15 §

Mikäli katsotaan tarpeelliseksi sijoittaa torjuntakalustoa tai -tarvikkeita 14 §:ssä mainittuihin kohteisiin enemmän kuin sataman, laitoksen tai telakan omistaja kohtuudella voidaan velvoittaa hankkimaan, taikka sijoittaa torjuntakalustoa tahti tarvikkeita muihin kuin edellä mainittuihin kohteisiin, *vesi- ja ympäristöhallitus* suorittaa hankinnan valtion puolesta. Hankinnasta aiheutuvat kustannukset voidaan korvata öljysuojarahastosta siten kuin öljysuojarahastosta annetussa laissa on säädetty.

Hankitun torjuntakaluston ja -tarvikkeet *vesi- ja ympäristöhallitus* voi luovuttaa merenkulkuhallituksen, puolustusvoimien, rajavartiolaitoksen tai muun valtion viranomaisen, kunnan tai 14 §:ssä tarkoitetun sataman, laitoksen taikka telakan omistajan hallintaan. Tämä on velvollinen huolehtimaan torjuntakaluston ja -tarvikkei-

Voimassa oleva laki

lostä sekä siitä, että niitä voidaan tarvittaessa viivytystä käyttäen öljyvahinkojen torjuntaan.

17 §

Vesipiirin vesitoimisto voi antaa määräyksiä 14 §:ssä tarkoitetun sataman, laitoksen taikka telakan omistajan velvollisuudesta ryhtyä säiliöalusten osalta öljyvahinkojen ehkäisemiseksi ennakotoimenpiteisiin, kuten rajoituspuomien asettamiseen ja vartioinnin järjestämiseen.

19 §

Jos alusöljyvahinko on sattunut tai sen vaara on uhkaamassa aavalla selällä tai usean kunnan alueella taikka milloin öljyvahinko tai sen vaara on niin suuri, ettei kuntaa kohtuudella voida vaatia yksin huolehtimaan torjuntatöistä, ympäristöministeriön on määrättävä öljyvahingon torjunnan suorittamisesta asettamalla torjuntatöiden johtaja ja tämän käyttöön tarpeellinen henkilöstö, kalusto ja tarvikkeet. Ympäristöministeriö voi etukäteen asettaa alueelliset torjuntatöiden johtajat, joiden tehtävistä ministeriö määrää erikseen. Näissä tapauksissa kunta ja 14 §:ssä tarkoitettu sataman, laitoksen tai telakan omistaja ovat velvollisia alueensa ulkopuolellakin asettamaan torjuntatöiden johtajan määräyksestä torjuntakalustonsa ja -tarvikkeensa sekä niiden käyttöön tarvittavaa henkilöstöä torjuntatöiden johtajan käytettäväksi.

Vesihallituksen ja vesipiirien vesitoimistojen on huolehdittava öljyvahingon torjuntaan liittyvästä rantojen puhdistuksesta yhteistoiminnassa asianomaisten kuntien kanssa.

19 a §

Öljyvahingon torjumiseksi on öljyvahinkojen torjuntaviranomaisella oikeus ottaa tilapäisesti käyttöön tarpeellisia viestintä- ja kuljetusvälineitä, työkoneita ja -välineitä sekä lastaukseen, pur-

Ehdotus

den säilyttämisestä, huollosta sekä siitä, että niitä voidaan tarvittaessa viivytystä käyttäen öljyvahinkojen torjuntaan.

17 §

Vesi- ja ympäristöpiiri voi antaa määräyksiä 14 §:ssä tarkoitetun sataman, laitoksen taikka telakan omistajan velvollisuudesta ryhtyä säiliöalusten osalta öljyvahinkojen ehkäisemiseksi ennakotoimenpiteisiin, kuten rajoituspuomien asettamiseen ja vartioinnin järjestämiseen.

19 §

Jos alusöljyvahinko on sattunut tai sen vaara on uhkaamassa aavalla selällä, vesi- ja ympäristöhallitus määrää torjunnan suorittamisesta ja asettaa torjuntatöiden johtajan. Jos vahinko on sattunut tai sen vaara on uhkaamassa muualla usean kunnan alueella taikka jos vahinko tai vaara on niin suuri, ettei kuntaa kohtuudella voida vaatia yksin huolehtimaan torjuntatöistä, torjuntatöiden johtajana toimii asianomainen aluepalopäällikkö tai hänen ollessaan estyneenä asianomaisen palo- ja pelastustoimen yhteistoiminta-alueen keskuskunnan korkein pärvystys- tai varallaolovuorossa oleva päällystöviranhaltija. Jos torjuntatoimet tällöin kestävät pitkään tai siihen muuten on erityistä syytä, vesi- ja ympäristöhallitus voi määrätä torjuntatöiden johtajasta toisin.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa vesi- ja ympäristöhallitus asettaa torjuntatöiden johtajan käyttöön tarpeellisen henkilöstön, kaluston ja tarvikkeet. Näissä tapauksissa kunta ja 14 §:ssä tarkoitettu sataman, laitoksen tai telakan omistaja ovat velvollisia alueensa ulkopuolellakin asettamaan torjuntatöiden johtajan määräyksestä torjuntakalustonsa ja -tarvikkeensa sekä niiden käyttöön tarvittavaa henkilöstöä torjuntatöiden johtajan käytettäväksi.

Vesi- ja ympäristöpiiri osallistuu tarvittaessa 1 momentissa tarkoitetun öljyvahingon torjuntaan liittyvän rantojen puhdistuksen järjestämiseen.

19 a §

Öljyvahingon torjumiseksi on öljyvahinkojen torjuntaviranomaisella ja jäljempänä 31 §:ssä mainitulla virka-apuviranomaisella oikeus ottaa tilapäisesti käyttöön tarpeellisia viestintä- ja kul-

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

kaukseen tai väliaikaiseen varastointiin tarvittavia tiloja ja paikkoja. Öljyvahinkojen torjuntaviranomaisella on lisäksi oikeus nousta maihin ja liikkua toisen alueella, rajoittaa vesiliikennettä sekä ryhtyä muihin sellaisiin öljyvahingon torjumiseksi tarpeellisiin toimiin.

jetusvälineitä, työkoneita ja -välineitä sekä lastaukseen, purkaukseen tai väliaikaiseen varastointiin tarvittavia tiloja ja paikkoja. Edellä mainituilla viranomaisilla on lisäksi oikeus nousta maihin ja liikkua toisen alueella, rajoittaa vesiliikennettä sekä ryhtyä muihin sellaisiin öljyvahingon torjumiseksi tarpeellisiin toimiin.

30 §

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista valvovat ympäristöministeriö, vesihallitus ja merenkulkuhallitus kukin omalla toimialallaan.

30 §

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen yleinen valvonta kuuluu vesi- ja ympäristöhallitukselle ja sen alaiselle piirihallinnolle. Merenkulkuhallitus valvoo kuitenkin lain 3, 4, 5 ja 9 §:ien sekä niiden nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista.

31 §

31 §

Öljyvahinkojen torjuntaviranomaisten ja muiden 1 momentissa mainittujen viranomaisten tulee laatia asianomaisen lääninhallituksen johdolla suunnitelma yhteistoiminnasta 19 §:ssä tarkoitettujen öljyvahinkojen torjuntatyössä. Lääninhallitukset voivat sopia myös yhteisen suunnitelman laatimisesta kahta tai useampaa läänin varten. Suunnitelman vahvistaa ympäristöministeriö hankittuaan asiasta vesi- ja ympäristöhallituksen lausunnon.

33 §

Merenkulkuhallituksen 4 §:n ja ympäristöministeriön 6 §:n ja 19 §:n 1 momentin nojalla tekemiin päätöksiin ei saa hakea muutosta valittamalla.

33 §

Merenkulkuhallituksen 4 §:n ja vesi- ja ympäristöhallituksen 6 §:n ja 19 §:n 1 momentin nojalla tekemiin päätöksiin ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 . Edellä 31 §:n 2 momentissa tarkoitettut suunnitelmat on laadittava päivään kuuta 198 mennessä.

2.

Laki

maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta 24 päivänä toukokuuta 1974 annetun lain (378/74) 5 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 6 päivänä syyskuuta 1985 annetussa laissa (740/85), näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

5 §

Tässä laissa tarkoitettujen öljyvahinkojen torjunnan yleinen johto ja kehittäminen kuuluu ympäristöministeriölle. Vesihallituksen ja vesipiirien vesitoimistojen on valvottava ja ohjattava öljyvahinkojen torjunnan järjestämistä. Vesipiirin vesitoimiston on tarvittaessa osallistuttava öljyvahinkojen torjuntaan.

Ehdotus

5 §

Tässä laissa tarkoitettujen öljyvahinkojen torjuntatoimen ylin johto ja valvonta kuuluu ympäristöministeriölle. *Vesi- ja ympäristöhallitus ohjaa ja valvoo torjunnan yleistä järjestämistä ja kehittämistä. Vesi- ja ympäristöpiiri ohjaa ja valvoo kunnan sekä öljyvaraston omistajan velvollisuudeksi säädetyn öljyvahinkojen torjunnan järjestämistä sekä tarvittaessa osallistuu torjuntaan.*

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 198 .